

Mevrouw de Bok, voor al uw promotie van geit

Tekst en foto's: Wilma Wolters

De lijst met haar functies en bezigheden is eindeloos. Maar bovenaan staat toch wel: handelaar.

“Ik handel in alles wat ik leuk vind. En ik doe alles wat ik leuk vind.” Dus misschien boft de geitensector wel dat Monique van den Broek boeren en geiten leuk vindt...

We kennen haar ondertussen als Mevrouw de Bok. Met haar Boerbokje Thijs komt ze regelmatig in beeld, bezoekt ze allerlei evenementen en laat ze van zich horen. “Mijn hoogste doel wat betreft geiten is het vlees en het leer verwaarden. De melk wordt al prima verwaard. Ik wil meehelpen om de rest van de geit te gelde te maken.”

Het is geen mooipraterij. Dat staat Mevrouw de Bok ook niet. “Ik ben eerlijk en direct.” Ze heeft meerdere initiatieven die haar inzet voor de geit tonen. Van geitenleer laat ze Mevrouw de Bok-sleutelhangers maken, en meer producten zullen volgen. Dat was overigens nog een flinke zoektocht. “Er blijkt geen looierij in Nederland te zijn die geitenhuiden looit. Dan moet je naar Polen.” Maar het deert haar niet. “Mevrouw de Bok wordt een merk. Daar ga ik voor zorgen.” En ondertussen vond ze ook iemand in Nederland die de huiden nu voor haar looit.

Ze is van plan een nieuw geitenras te fokken: Boerbokxmelkgeit. “Het wordt de dubbeldoelkoe van de geiten. Zo kunnen geiten na hun melkgevende leven ook nog wat opbrengen als ze voor het vlees verkocht worden.”

Maar misschien wel de grootste klapper is de order die ze op dit moment heeft liggen: 150.000 kg geitenvlees. “Of het doorgaat weet ik nog niet, maar weet je wat dat gaat betekenen voor deze markt? Dan zullen eindelijk de vrieshuizen leeg komen en schiet de prijs van geitenvlees omhoog. Dan krijgt de boer eindelijk wat hij verdient voor zijn harde werk.”

Waarom zo'n grote order haar 'zomaar' zou gaan lukken terwijl bestaande organisaties hier nog niet toe in staat bleken, denkt Mevrouw de Bok wel te weten. “Nieuwe initiatieven komen uit het mkb. Niet uit grote

Monique van den Broek met Boerbok Thijs.

organisaties. Die zijn te traag, moeten te veel overleggen, willen rapportjes geschreven hebben. Ik doe dit omdat ik het leuk vind. Ik ben ook heel duidelijk: als ik iets lever, betaal je meteen. Ik loop geen risico.”

Boerenleven

Jaren werkte ze bij FrieslandCampina in de buitendienst, boeren bezoeken. Toen dat stopte na een geschil wist ze wel dat ze met

mensen en voedsel. Bedoeling is dat boeren hun eigen verhaal vertellen aan de samenleving. “De zwaarste actie is de boerenchallenge waarbij je jezelf filmt en vertelt. Ik ben geen boerin, maar ik wilde geen kern-groep lid zijn die het ene roept maar het andere doet. Dus ik heb zelf een vlog gemaakt over wat volgens mij het grootste probleem is op een geitenbedrijf: de bokjes.” Daarnaast ondersteunt Monique Team-

‘Waar ik mijn tanden in zet, laat ik niet meer los’

boeren wilde blijven werken. “Boeren houden niet van tierelantijnen. Ik ook niet. Je valt zo door de mand. Boeren beheren het land, werken heel, heel hard om de kost te verdienen en werk en privé lopen vaak door elkaar. Dat alles trekt mij.” Toen Monique vorig jaar op 44-jarige leeftijd ontdekte dat ze een bipolaire stoornis heeft en op dat moment in een zware depressie zat, werd dat idee nog sterker bevestigd. “Ik ben gaan nadenken wat ik nou eigenlijk echt wil. En dat is totale vrijheid. Onafhankelijk zijn. Puurheid. Ik ben het gelukkigst op expeditie, in een tentje, als ik leef in de natuur.” Dus woont ze in een chaletje, houdt ze tien bokken en twee geitjes en zet ze zich in voor boeren. Ze sloot zich aan bij Boerenvan Nederland, die verbinding wil leggen tussen

AgroNL en probeert ze overal waar ze maar kan de Nederlandse agrarische sector te promoten.

Frits en Thijs

Monique wil haar racelicentie halen. Omdat het racen haar leuk lijkt. “In een knalroze BMW 3 alle mannen van het circuit rijden, hoe gaaf zou dat zijn.” Maar ook omdat ze daarmee een hoger, agrarisch doel heeft. “De eerste bok die ik kocht heet Frits. Genoemd naar Frits van Eerd, de grote baas bij Jumbo. Zijn grootste hobby is racen. Als ik mijn racelicentie haal kom ik Frits vast een keer tegen.” En dan zal hij horen over Frits, Mevrouw de Bok en over geitenvlees. “Zulk prachtig vlees moet gewoon in de supermarkt komen te liggen.”

Ook voor het besturen van een bokkenwagen maakt Monique plannen. “Ik wil les krijgen in paarden mennen, en als de bokken drie jaar zijn, wil ik een zevenspan vormen. Met Thijs voorop. Dan ga ik tijdens EK’s en WK’s het pauzenummer verzorgen.”

Thijs gaat beroemd worden, is de overtuiging van Monique, zo hij dat al niet is. “In Uden op de dementieafdeling kennen ze hem al. Ik breng daar geregeld een bezoekje aan de bewoners, zodat ze even mogen knuffelen met Thijs.” Ook voor Monique zelf is Thijs onmisbaar. “Mijn bipolaire stoornis brengt me soms in een hypomanie. Als dat gebeurt in de auto, kan ik ineens een rare slinger maken. Dan hoor ik Thijs roepen en dat huil-tje van hem gaat door alles heen, dan ben ik er meteen weer bij.” Monique is bezig Thijs te laten registreren als hulpgeit. “Dan kan straks niemand ons meer weigeren. Ik vind geiten zeer geschikt als hulpdier.”

Initiatieven

De depressie vorig jaar was een heel zware periode voor Monique. Maar het *welness recovery action plan* dat ze bij het ENIK in Utrecht volgt, heeft haar veel inzicht gegeven in haar stoornis en op dit moment loopt ze over van ideeën en initiatieven.

Een paar dagen na het gesprek werd bekend dat de order van 150.000 kg vlees niet door-gaat. “Maar er komt wel een andere order”, weet Monique zeker. “Ik geef niet op. Waar ik m’n tanden inzet, laat ik niet meer los.”

Boeken

Goei gerei is het boek met streekproducten uit het Land van Cuijk. Monique, zelf woonachtig in Schaijk, staat erin met een foto tussen haar bokken, naast een gerecht van Tajine met geit. Misschien iets om deze kerst op tafel te zetten? “Geitenvlees is pure proteïne. Dat is erg gezond, specifiek voor sporters, mensen die moeten aansterken of last hebben van eczeem”, aldus Monique. Je kunt het boek bij haar bestellen.

Ook kun je het boek *Geit* bij haar bestellen, waarin James Whetlor zijn beste recepten heeft verzameld.

